

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/51/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915010379
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7915010379.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Zoltána Szalaya a JUDr. Zuzany Homzovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. septembra 2017, v trestnej veci proti obžalovanému K. N., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 7.3.2017, sp.zn. 1T/64/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 7.3.2017, sp.zn. 1T/64/2015 bol obžalovaný K. N. podľa § 285 písm. a) Tr.por. oslobodený spod skutku obžaloby právne kvalifikovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák., ktorý mal spáchať tak, že

v presne nezistenom čase od jarných mesiacov roku 2013, na viacerých miestach v katastrálnom území mesta R., sa viackrát vyhrážal konateľovi spoločnosti B. R., s.r.o., Z.. Q.. Š. XXXX, R., Ing. O. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., N. XXX/X tak, že dopadne zle, ak bude obhospodarováť pozemok na parcele L. číslo XXXX/X, orná pôda 36,8158 ha, číslo dielu F. XXXX/X v katastrálnom území mesta R. a dňa 02.11.2013 pred hospodárskym dvorom na H. Z. sa mu vyhrážal zastrelením a rukami mu ukazoval, že ho podreže a následne dňa 04.11.2013 v poobedňajších hodinách v R. pod nadjazdom na ulici Z.. Q.. Š. sa prostredníctvom zamestnanca spoločnosti B. R.X., s.r.o. A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N., K. XXX/XX, vyhrážal slovami, že kto bude pracovať na jeho poli, tak že má zbraň, traktor podpáli a vodiča zastrelí,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie okresný prokurátor, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že Okresný súd Trebišov v odôvodnení rozsudku poukázal a opísal výpovede obžalovaného K. N., poškodeného Ing. O. C., svedka A. B., ako aj ďalších svedkov vykonané v priebehu prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní. Následne súd konštatoval, že nemôže jednoznačne rozhodnúť, že sa stal skutok uvedený v obžalobe. Uviedol, že prokurátor svoje tvrdenie opiera len o výpoveď samotného poškodeného, resp. o výpoveď jeho zamestnanca A. B.. Poukazuje na napätie ohľadom hospodárenia na pôde medzi obžalovaným a poškodeným a konštatuje, že súd neskúma užívacie vzťahy medzi nimi. Podľa názoru súdu nebolo náležite preukázané, že sa stal skutok popísaný v obžalobe a neboli predložené také dôkazy, ktoré by jednoznačne preukazovali, že sa skutok stal.

S týmto záverom okresného súdu sa prokurátor nestotožňuje, pretože podľa jeho názoru okresný súd nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu a práve jednoznačné dôkazy, ktoré obžalovaného usvedčujú zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., znehoval a svoje rozhodnutie oprel o neobjektívne a z

jeho pohľadu jednostranné subjektívne závery. Z odôvodnenia rozsudku totiž okrem opísania výpovedí svedkov a obžalovaného nevyplýva žiadne hodnotenie dôkazov okresným súdom v zmysle vykonaného dokazovania. Súd len stroho, bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia uvádza, že prokurátor nepredložil dôkazy svedčiace o vine obžalovaného.

V tomto smere považuje rozhodnutie Okresného súdu Trebišov, poukazujúc aj na odôvodnenie predmetného rozsudku, za nesprávne, neodôvodnené a nemajúce podklad vo vykonanom dokazovaní, nakoľko práve výsluchy svedkov Ing. O. C., svedka A. B. a svedkyne Z. U. v dostatočnej miere preukazujú, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný K. N..

Svedok - poškodený Ing. O. C. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že na jar v roku 2013 sa stretol s obžalovaným a ten mu naznačil, nech mu dá pokoj, keď nechce mať problémy. To sa opakovalo aj v apríly roku 2013. V októbri 2013 prišiel na jeho hospodársky dvor H. Z. obžalovaný, kde naňho kričal, uviedol, že bude mať problémy a hrozil mu, že pokiaľ bude pokračovať v obhospodarovaní pôdy, tak sa mu niečo stane. O pár dní na to našli na H. Z. igelitku, v ktorej sa nachádzali náboje, zápalky a kvetina, ktorá sa dáva na hroby a na obale kvetov bolo nesprávne napísané jeho meno "A." a domnieva sa, že táto igelitka bola od obžalovaného, pretože ho takto volá iba on. Nikto iný ho krstným menom A. neoslovuje, iba obžalovaný.

Svedok - poškodený ďalej jednoznačne uviedol, že dňa 2. 11. 2013 pracoval na traktore v blízkosti H. Z., keď za ním prišiel obžalovaný a vyhrážal sa mu a gestikuloval pohybom ruky pod krkom, že ho podreže. Na otázku sudcu svedok uviedol, že pri týchto vyhrážkach mu obžalovaný povedal, že má v aute pušku. Poškodený ku skutku uviedol, že dňa 4. 11. 2013 mu jeho zamestnanec A. B. oznámil, že v R. stretol K. N., ktorý mu hovoril, že pokiaľ budú traktory ich spoločnosti naďalej pracovať na sporných poliach, že má v aute zbraň, traktory podpáli a vodičov zastrelí. Poškodený aj na dotaz obhajcu potvrdil, že obžalovaný mu uviedol, že má v aute zbraň a že ho zastrelí.

Už zo samotnej výpovede svedka - poškodeného podľa názoru prokurátora jednoznačne vyplýva, že sa skutok stal a obžalovaný takýmto konaním naplnil všetky pojmové znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. Ďalej poznamenáva, že v prípade, že by sa jednalo o jediný dôkaz svedčiaci o tom, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný, bola by konštatácia súdu o tom, že obžaloba nepredložila dôkazy svedčiace o tom, že sa skutok stal, možno príznačná a z časti odôvodňujúca strohé odôvodnenie napádaného rozsudku v zmysle zásady "in dubio pro reo", na ktorú súd zrejme v odôvodnení rozsudku sa snažil poukázať.

Vo vyššie naznačenom smere však treba poukázať na tú skutočnosť, že existujú aj ďalšie dôkazy nasvedčujúce tomu, že skutok sa bez pochyb stal a že ho spáchal obžalovaný, a to najmä ďalší priamy dôkaz - výsluch svedka A. B.. Tento svedok zotrval na svojej jednoznačnej výpovedi tak v prípravnom konaní, aj pri vykonanej konfrontácii s v tom čase obvineným K. N., ako aj na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trebišov. Svedok A. B. jednoznačne a nemenne uviedol, že dňa 4. 11. 2013 šiel na obed do reštaurácie C., ktorá sa nachádza pod nadjazdom v R., pričom vtedy k nemu podišiel obžalovaný K. N. a povedal mu, že kto bude pracovať na jeho poli, tak kúpi benzín, traktor podpáli a traktoristku zabije a že v aute má zbraň. On toto oznámil svojmu zamestnávateľovi Ing. C. za prítomnosti jeho sekretárky a tento následne zavolať polícia. Na otázku obhajcu svedok uviedol, že obžalovaný mu povedal, že traktoristov zastrelí, podpáli im traktory, teda to aj sám bral na seba, lebo aj on patrí medzi traktoristov. Nepriamym dôkazom v danej trestnej veci je taktiež výpoveď svedkyne Z. U., ktorá uviedla, že z počutia počula o dlhodobých sporoch medzi obžalovaným a poškodeným, pričom jej poškodený viackrát hovoril, že pri vzájomných stretnutiach mu N. viackrát vravel, že bude mať problémy, keď bude obhospodarovať sporný pozemok a pri jednom zo stretnutí mu obžalovaný hovoril niečo v tom zmysle, že príde o život a gestikuloval, že ho podreže. Svedkyňa vypovedala, že má vedomosť o tom, ako pán B. volal poškodenému ohľadom toho, že sa stretol s pánom N. niekde pod nadjazdom v R. a ten mu povedal, že nechce nikoho vidieť na predmetnom poli, lebo traktor podpáli a vodiča zabije. Tieto slová zopakoval pán B. aj v kancelárii na H. Z.. Svedkyňa výsluch doplnila v tom smere, že vyhrážanie obžalovaného voči poškodenému podľa nej trvalo od jari roku 2013 a skutok týkajúci sa pána B. sa stal niekedy v novembri 2013.

Práve na základe týchto vyššie uvedených skutočností má za to, že vykonaným dokazovaním v priebehu prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní, bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný K. N. sa od jarných mesiacov roku 2013 na viacerých miestach v katastrálnom území mesta R. vyhrážal poškodenému, že v prípade, ak bude naďalej obhospodarovať pôdu, bude mať problémy a hrozil mu, že pokiaľ bude pokračovať v obhospodarovaní pôdy, tak sa mu niečo stane, vyhrážal sa mu a gestikuloval pohybom ruky pod krkom, že ho podreže, čo zdôrazňoval tým, že má v aute pušku. Teda hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil poškodeného, aby niečo opomenul alebo trpel. Toto konanie

obžalovaného vyvrcholilo hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy smerujúcej voči poškodenému, a to prostredníctvom zamestnanca svedka A. B., ktorý priebeh skutku podrobne popísal tak, ako je to uvedené vyššie. Z odôvodnenia napádaného rozsudku taktiež nevyplýva, ako sa súd vysporiadal s výpoveďou svedka JUDr. Z. N., ktorý mal v konaní pred súdom vytvárať najširšie alibi obžalovaného, pričom tento svedok uviedol, že obžalovaného pozná iba z videnia, pričom zo samotného vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že tento "svedok" v prípravnom konaní, v štádiu pred vznesením obvinenia, bol činný ako splnomocnený právny zástupca svedka K. N. a zúčastnil sa aj procesných úkonov s neskôr obžalovaným K. N. a mal teda podrobné znalosti o skutku avšak iba zrejme z prebiehajúceho trestného konania. Prokurátor má za to, že výpoveď tohto svedka vzhľadom na túto skutočnosť nemožno brať v úvahu v tomto konaní, a nie ešte ju povýšiť na jednoznačný dôkaz preukazujúci skutočnosť, že skutok sa nestal, tak ako to zjavne urobil okresný súd, čo vyplýva z jeho rozhodnutia, v ktorom absentuje hodnotenie dôkazov jednotlivo i v ich súhrne.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti považuje za nepotvrdenú obranu, resp. alibi obžalovaného K. N. v súvislosti so skutkom uvedeným v obžalobe a naopak preukázanie viny u obžalovaného K. N. za dostatočné a navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/64/2015 zo dňa 07.03.2017 a tomuto súdu vrátil vec na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že v odvolaní prokurátora nie je žiaden dôvod, pre ktorý by malo dôjsť k zmene prvostupňového rozsudku, ktorým bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený s tým, že nebolo dokázané, aby sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. Okresný súd svoje rozhodnutie náležitým spôsobom aj odôvodnil. Obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní v záverečnej reči podrobne popísal, čo sa vlastne v tomto prípade stalo a opäť poukazuje, že v tejto veci bol vypočutý poškodený, ktorý usvedčoval obžalovaného a to tak, že sám prehlásil, že sa nebál obžalovaného a tiež svedok A. B., ktorý je zamestnancom poškodeného, nehovoriac o svedkyňi Z. U., ktorá má s poškodeným nielen pracovný ale aj bližší osobný vzťah. Obžalovaný podrobne popísal, čo sa vlastne stalo, predtým vychádzali veľmi dobre, až potom keď poškodený začal vyháňať pracovníkov obžalovaného z poľa a žiadal obžalovaného, aby mu vydal pôdu, hoci neoprávnene. Svedok B. najprv uvádzal vo svojej výpovedi zo dňa 8.11.2013, že sa s obžalovaným stretol v R. pod nadjazdom a potom v ďalších výpovediach a to v marci, máji a v júli 2015 a tiež aj na hlavnom pojednávaní nevedel presne uviesť, kedy sa to stalo. Jeho výpoveď nemožno brať do úvahy, pretože aj na hlavnom pojednávaní 13. 9. 2016 poškodený vypovedal, že s jeho pracovníkom A. B. sa kritického dňa stretol okolo obeda, ktorý mu povedal o stretnutí s obžalovaným. Tento svedok tvrdil, že s obžalovaným sa stretol okolo 13.15 hod., potom sa išiel naobedovať a tak išiel oznámiť, čo sa stalo poškodenému.

Bolo jednoznačne preukázané, že svedok sa nemohol stretnúť s obžalovaným, pretože tento bol v Z. na svojom podniku, čo potvrdil svedok JUDr. Z. N. a ekonómka Z. U., ktorí boli spolu na obede s ďalším talianom, o čom sa v spise nachádza aj záznam, že obžalovaný doniesol na firmu faktúru, ktorú prevzala ekonómka, spolu boli na obede, takže nemohol byť v R.. Uviedol, že trvá na svojej záverečnej reči a žiadal, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol.

Splnomocnenec poškodeného vo svojom vyjadrení uviedol, že v plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením prokurátora. Majú za to, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu, nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Podľa ich názoru okresný súd vôbec nemal prihliadať na výpoveď svedka JUDr. Z. N., ktorý v tomto konaní vystupoval ako právny zástupca obžalovaného v prípravnom konaní. Je nepochybné, že tento svedok sa oboznámil s obsahom spisu a v tejto veci hájil záujmy obžalovaného. Nemožno následne takúto osobu (ktorá sa pred svojou výpoveďou oboznámila s obsahom spisu) považovať za relevantného svedka.

Navyše samotný výsluch tohto svedka (JUDr. Z. N.) nebol vedený v súlade s Trestným poriadkom. Svedok v úvode výpovede vôbec nevypovedal sám (nebola vykonaná monologická časť výpovede). Zároveň od začiatku mu boli kladené otázky obhajcom obžalovaného a to takým spôsobom, že v otázke už bol uvedený aj údaj, na ktorý sa obhajca pýtal. Napríklad pri otázke ohľadom stretnutia medzi svedkom a obžalovaným bolo v otázke uvedené miesto aj čas stretnutia a svedok na otázku odpovedal iba jednoducho „áno." Tento spôsob výsluchu je možné verifikovať prehraním zvukového záznamu z hlavného pojednávania zo dňa 7.3.2017.

Takýto nezákonný spôsob výsluchu namietal na hlavnom pojednávaní dňa 7.3.2017 prokurátor, čomu však konajúci zákonný sudca nevyhovel a umožnil takýmto spôsobom viesť výsluch svedka. Za relevantné považujú aj to, že o tejto skutočnosti nie je v zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 7.3.2017 zmienka, čo považujú za procesnú chybu. Pokiaľ je procesnou stranou vznesená námietka k vedeniu konania, je potrebné ju uviesť v zápisnici z hlavného pojednávania aj s údajom o tom, ako predseda senátu o tejto námietke rozhodol.

Pritom okresný súd výpoveď tohto svedka považoval za kľúčovú, nakoľko daný svedok poskytol obžalovanému alibi, že v čase kedy sa mal vyhrážať svedkovi A. B. tak, že vtedy nebol v R.. Pre hodnotenie dôkazov je kľúčové, že s týmto tvrdením (obranou) obžalovaný prišiel až neskôr v štádiu konania pred súdom, hoci predtým obvinený vypovedal v prípravnom konaní. Pri predchádzajúcich konfrontáciách so svedkami Ing. C. a pánom B. obžalovaný túto skutočnosť neuviedol.

Obžalovaný taktiež v prípravnom konaní, aj v konaní pred súdom opakovane klamal a zavádzal súd, keď tvrdil, že nevie po slovensky a preto sa nemohol vyhrážať či už Ing. C. alebo pánovi B.. Viacerí svedkovia však potvrdili (či už zamestnanci spoločnosti B. R. alebo zamestnanci spoločnosti C.), že obžalovaný rozumie po slovensky, aj vie hovoriť po slovensky, nakoľko takto komunikuje so svojimi zamestnancami aj s inými osobami.

Vo svetle tohto nepopierateľného faktu mal okresný súd hodnotiť aj ďalšie skutkové tvrdenia obžalovaného. Preto vo vzťahu k týmto tvrdeniam, kedy obžalovaný uvádza niečo iné ako svedkovia, je potrebné dať za pravdu svedkom, pretože títo neboli preukázateľne usvedčení zo zavádzania súdu (ako to urobil obžalovaný pri otázke či rozumie a vie hovoriť po slovensky).

Z uvedených dôvodov, ako aj na základe podrobného odôvodnenia odvolania uvedeného v podaní prokurátora zo dňa 16.05.2017 sa pripájajú k návrhu prokurátora, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/64/2015 zo dňa 07.03.2017 a tomuto súdu vrátil vec na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr.por. okresný súd vyslovil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, existenciu ktorých skutočností pokladal vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú.

Keďže okresný súd svoje rozhodnutie náležite, logicky a presvedčivým spôsobom zdôvodnil, odvolací súd vzhľadom na celorozsahovú akceptáciu tohto odôvodnenia poukazuje na jeho vecnosť a správnosť, pričom zvyrazňuje najmä nasledovné, reagujúc tak aj na námietky uvádzané v odvolaní okresného prokurátora.

Aj po zistení krajského súdu totiž vyplýva, že obžalovaný kategoricky poprel spáchanie skutku, ktorý je mu kladený za vinu s tým, že medzi ním a poškodeným existuje spor o užívanie poľnohospodárskej pôdy, hoci na užívanie spornej parcely poškodený podľa neho nemá nárok. Nie je teda pravdou, aby sa sám, resp. prostredníctvom svojho zamestnanca poškodenému nejakým spôsobom vyhrážal. Dňa 4. 11. 2013 sa s poškodeným vôbec nestretol.

Samotný poškodený Ing. O. C. taktiež uviedol, že majú spor ohľadom užívania poľnohospodárskej pôdy, pričom v októbri 2013 obžalovaný na neho kričal, že bude mať problémy, pokiaľ neprestane s prípravou

pôdy, niečo sa mu môže stať a následne našiel na hospodárskom dvore igelitku s nábojmi, zápalkami a kvetinou. Neskôr počas prác na poli mu obžalovaný gestikuláciou ruky naznačoval, že ho podreže.

Svedok A. B., zamestnanec poškodeného uviedol, že dňa 4. 11. 2013 mu v reštaurácii v R. obžalovaný povedal, že pokiaľ bude pracovať na jeho poli, kúpi benzín, poleje pole a v aute má aj zbraň.

Na druhej strane svedok JUDr. Z. N. potvrdil výpoveď obžalovaného K. N. v tom smere, že dňa 4. 11. 2013 sa vôbec nestretol s poškodeným, pretože v ten deň sa obžalovaný nachádzal vo svojej firme v Z., nemohol byť v R., čo môžu potvrdiť aj ďalší zamestnanci, napr. pani Z. U., s ktorou boli dokonca na spoločnom obede.

Na podklade takto zisteného skutkového stavu nemá potom krajský súd pochybnosť o správnosti zistenia okresného súdu o dôvodnosti postupu podľa § 285 písm. a) Tr. por., pretože na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní súd nemohol urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por., súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Ako vyplýva z podaného odvolania okresným prokurátorom, tento nenamieta rozsah, resp. neúplnosť vykonaných dôkazov, ale len správnosť ich vyhodnotenia okresným súdom.

V zmysle ustálenej súdnej praxe - judikatúry Najvyššieho súdu SR, pokiaľ súd postupuje pri hodnotení vykonaných dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. hodnotí ich podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže ani odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s inými do úvahy prichádzajúcimi dôkazmi.

Na základe vyššie uvedeného ako aj ostatných zistení okresného súdu podrobne rozvedených v jeho rozhodnutí je potom správny záver okresného súdu, že výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne a nepochybne nepotvrdili, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Pre uznanie viny podozrenie nestačí. Vina obžalovaného musí byť jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná, čo v tomto prípade nebolo.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní okresného prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.